

ارزیابی لزوم اهدای جایزه «زنان در علم» و پیامدهای آن در گفت‌وگو با دکتر «مهدی زارع»

زنان نیمی از جامعه هستند، به آنها فرصت مشارکت بدهیم

گروه علم، دفتر مشاور وزیر علوم در امور زنان و خانواده و با همکاری تعدادی از نهاده‌ها و مؤسسات علمی و فرهنگی ملی و بین‌المللی، روز ۲۸ مرداد، اولین دوره اهدای جایزه زنان پژوهشگر را با عنوان «جایزه زنان در علم» برگزار کرد. جایزه زنان در علم، به بانوانی اعطا می‌شود که سهم بسزایی در پیشبرد علم در حوزه تخصصی فعالیت خود داشته باشند. جایزه زنان در علم جایزه‌ای است که به زنان پژوهشگر علم که در زمینه گسترش مرزهای دانش، خدمت به گسترش ارزش‌های اجتماعی و در راستای توسعه پایدار، فعالیت شاخصی داشته باشند، اهدا می‌شود. داوطلبان و نامزدهای این جایزه باید فعالیت شاخصی در عرصه‌های علمی فراتر از وظایف شغلی خود و به شکل غیررسمی در سطح جامعه داشته باشند. هدف از اهدای این جایزه، شناسایی، معرفی، تشویق و حمایت از زنان پژوهشگر تأثیرگذار در حوزه علم و شناسایی سهم تولیدات علمی زنان پژوهشگر در پیشبرد علم در جمهوری اسلامی ایران است. به گفته برگزارکنندگان این مراسم، عملکرد فرد انتخاب‌شده باید در زمینه مورد نظر، ابتکاری و فراتر از فعالیت‌های موجود و عادی در آموزش رسمی کشور باشد. شیوه اعطای جایزه در شورای سیاست‌گذاری علمی، تصویب و پرونده داوطلبان در شورای علمی، بررسی و افراد اصلح انتخاب می‌شوند. به گفته برگزارکنندگان این جایزه، معیارهای اهدای این جایزه شامل این موارد است: سابقه فعالیت (محقق حداقل در این زمینه پنج سال تجربه و سابقه فعالیت داشته باشد)، برنامه‌ریزی کلان (تمام فعالیت‌های فرد باید در جهت رسیدن به نتیجه‌ای تأثیرگذار و ماندگار برنامه‌ریزی شود و فرد، هدف محدود و کوتاه‌مدت نداشته باشد)، اصالت (در فعالیت علمی مورد نظر، باید خلاقیت، ابتکار و نوآوری وجود داشته باشد و برداشت یا تقلید از فعالیت دیگر کشورها نباشد)، ارزش علمی (فعالیت باید از نظر علمی مستدل و قابل دفاع باشد) و ترویج علم. (یعنی از پژوهشگران انتظار می‌رود برای ارتباط با جامعه بتوانند فعالیت خود را به زبان ساده برای عموم مردم ارائه کنند). برای آشنایی بیشتر با این جایزه و چگونگی انتخاب برگزیدگان آن، با دکتر «مهدی زارع»، استاد پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله و یکی از داوران این جایزه در حوزه علوم پایه، گفت‌وگو کردیم.

آقای دکتر، ارزیابی‌تان از اهدای این جایزه و دستاوردها و پیامدهای آن چیست؟

توجه به اینکه جایزه به گروه خاصی از متخصصان و دانشمندانی اهدا شد که شاید بتوان گفت پیش از این، کمتر به آنها توجه شده است، یعنی زنان دانشمند و متخصص، به نظر من اهدای جایزه‌ای ویژه زنان دانشمند، حرکت مثبتی است و به همین دلیل بود که من قبول کردم به‌عنوان یکی از داوران بخش علم این «جایزه زنان در علم» حضور داشته باشم. من فکر می‌کنم به هر حال این اتفاق، دستاوردهای مثبتی دارد. البته تأکید می‌کنم که نمی‌خواهم بگویم الزاما همه چیزش و همه بخش‌های آن خوب و عالی بود یا مثلا داوری‌ها، کاملا عادلانه است یا کلا بهترین فرایند برای اهدای این جایزه طی شده است، ولی می‌خواهم بگویم درمجموع با توجه به رصدهایی که شد و پرونده‌هایی که ارائه شد و بعد از اینکه بررسی‌ها به صورت گرفت، رهنمایت جمع قابل ملاحظه‌ای از متخصصان و اعضای هیئت علمی انتخاب شدند و به نظر من در انتخاب‌شده‌های همه شاخه‌ها (چه علوم پایه، چه مهندسی و...) کسانی بودند که افراد شاخص هر حوزه و گروه تخصصی خودشان بودند. این‌طور که من شنیدم، برخی از این افراد با وجود شایستگی‌ها و تلاش‌هایی که کرده بودند، تاکنون مورد توجه قرار نگرفته بودند یا از کار و فعالیت‌شان قدردانی نشده بود. من درباره برخی از برندگان این جایزه در همان مراسم اهدای جایزه شنیدم که برای اولین بار گروهی، قرار باشد پرونده فردی را از لحاظ علمی بررسی کنیم، موضوع زن یا مرد بودن به دلیل همه این مواردی که برشمردم، من اهدای این جایزه را اتفاق خوبی می‌دانم چون به هر حال بانوان ۵۰ درصد از جمعیت کشور را تشکیل داده‌اند و لازم است از فعالان حوزه علم این بخش از جامعه تقدیر کرد. علاوه بر این در چند دهه اخیر آثار دانشجویان دختر مرتب رو به افزایش بوده است و در یک دهه اخیر هم به اندازه پسران رسیده و در برخی از رشته‌ها و گرایش‌ها هم تعداد دختران دانشجو از پسران هم بیشتر شده است. زمانی آثار دانشجویان دختر به ۶۰ درصد هم رسید. ولی از نظر اشتغال، خانم‌های شاغل، درصد کمتری را به خود اختصاص دادند که فکر کنم حدود ۲۰ تا ۳۰ درصد باشد. نسبت اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها هم بین ۱۵ تا ۲۰ درصد است. بنابراین با توجه به توزیع جمعیتی و همچنین درصد دانشجویان و همچنین مقایسه آن با اشتغال بانوان و نسبت اعضای هیئت علمی بانوان در دانشگاه‌ها، به نظر من لازم است به نوعی از فعالیت‌ها و تلاش‌های بانوان قدر دانی شود. درمجموع می‌توان گفت اهدای جایزه زنان در علم، رویداد لازمی است که تاکنون فراموش شده بود.

آیا با توجه به اینکه علم موضوعی فراجنسیتی است، چه لزومی دارد که جایزه خاصی را به زنان فعال در حوزه علم اهدا کنیم؟ مگر جایزه مردان در علم داریم؟

در جواب اینکه چرا جایزه مردان در علم نداریم، باید گفت در بیشتر جایزه‌هایی که اهدا می‌شود، مردان دریافت‌کننده جایزه هستند و به نوعی می‌توان گفت این جایزه‌ها، جایزه «مردان در علم» است. تفکیک این جایزه از بقیه جایزه‌ها، به این دلیل صورت گرفته است که به شکل ویژه از این زنان قدردانی شود. با توجه به محدودیت‌هایی که زنان در همه جنبه‌ها و مسیرهای زندگی دارند و در نتیجه دستیابی به مدارج بالای علمی برای زنان دشوار است، ولی برخی از این زنان

اکرم قدیمی

اسلام مرد و زن را در تدبیر شئون زندگی به وسیله اراده و کار، مساوی می‌داند، ازاین‌رو هر دو در تحصیل احتیاجات زندگی و آنچه مایه قوام حیات انسانی است، یکسان هستند. تمام آیات و روایاتی که درباره تحصیل علم و دانش وارد شده، عمومی است و شامل زن‌ها هم می‌شود، اسلام «علم» را رنر و «جهل» را ظلمت می‌داند. در عصری زندگی می‌کنیم که علم به تمامای جنبه‌های زندگی مردم رسوخ کرده است. دبیرزمانی از دورانی نگذشته است که عالمان و افرادی که به علم باور داشتند، مورد تمسخر جامعه قرار می‌گرفتند. دبیرزمانی از آن دوران نگذشته که برای انجام ساده‌ترین مسائل علمی همچون واکسیناسیون، روزگار اشک امیرکبیر را به نظاره نشست. دبیرزمانی از روزگاری نگذشته است که مردم جامعه برای حل مشکلات خود به خرافات متوسل می‌شدند و اکنون، باور جامعه و عموم مردم بر آن قرار گرفته که علم پاسخ‌گوی بسیاری از مشکلات جهان خواهد بود. یک سده پیش هنگامی که سخن از علم و نقش و تأثیر آن بر زندگی مردم به میان می‌آمد، کمتر کسی می‌اندیشید که این رؤیا، زمانی به واقعیت تبدیل

خواهد شد. اکنون افتخار جامعه ایرانی آن است که علم نه یک ضرورت که یک باور انگاشته می‌شود و بی‌شک در شکل‌گیری این باور، زنان نقش بسزایی ایفا کردند. حضور قاطبه زنان و مشارکت علمی آنان در ایجاد مختلف زندگی، کاش می‌توانستیم زمان را به عقب برگردانیم و امیرکبیر را به جای گریستن بر نادانی، بر نگریستن به باور علمی جامعه شادمان کنیم. در چند دهه اخیر، نفوذ و رسوخ علم در تک‌تک ابعاد زندگی با تحول بزرگی همراه بوده است، چراکه دانش به‌عنوان محور اصلی و نیروی محرکه رشد و توسعه مورد پذیرش قرار گرفته است و فراتر از آن مرزها را هم نور دیده و نظر انسان‌ها در نقاط مختلف دنیا را به خود جلب کرده است. این تحول با چنان سرعتی انجام پذیرفت که مسیر زندگی جوامع را تغییر داد و هم‌اکنون علم از محورها و از شاخص‌های توسعه محسوب می‌شود.

امروزه جامعه‌ای به پیشرفت و توسعه دست می‌یابد که دانش‌محور باشد و جامعه‌ای دانش‌محور خواهد بود که در آن نقش زنان در پیشبرد علم و مفاهیم علمی بارز

چشمگیر باشد. بازتعریفی که از نقش زنان در توسعه علمی در سال‌های اخیر صورت گرفته، موجب شده است زنان دیگر نه‌تنها به‌عنوان نیمی از نیروی تأثیرگذار جامعه در این بخش مورد توجه قرار گیرند، بلکه به‌عنوان پایه‌گذاران نسل آتی، نقشی فراتر از نیمی از جامعه خواهند داشت. توانمندسازی زنان با علم و توانمندکردن جامعه علمی ایران وظیفه‌ای بوده است که در سال‌های گذشته، توجه و نظر بسیاری از پژوهشگران را به خود جلب کرده است. ساختن فرصت‌های جدید برای زنان در بخش‌های علمی و فرصت‌سازی‌ای که زنان برای علم

در جامعه به آن دست زدند، امری نیست که بر کسی پوشیده مانده باشد. امروزه مشارکت زنان در عرصه‌های علمی، دامنه وسیعی از فعالیت‌ها را دربر می‌گیرد، اما آنکه علم چگونه با زنان مرتبط می‌شود و چگونه می‌توان بهترین فرایند و بازخورد از مشارکت زنان در عرصه‌های علمی را به دست آورد، بستگی به تعریفی دارد که جامعه آن را می‌پذیرد. از همین‌رو است که باوجود تمامی پیشرفت‌های چشمگیری که زنان در عرصه‌های علمی داشته و موجبات پیشبرد علم در جامعه را فراهم

عسل شریف

توانستند جایگاه والایی در علم و پژوهش پیدا کنند و به همین دلیل لازم است به نحو شایسته‌ای از آنان تقدیر کرد. به نظر من برخی از این زنان برای اینکه به چنین جایگاهی برسند، از یک مرد هم بیشتر تلاش کردند.

سخنان شما کاملا درست است، ولی برخی می‌گویند موضوعات علمی مانند فیزیک و شیمی، چندان ربطی با موضوع جنسیت ندارد. شاید توانایی‌های جسمی و بدنی آقایان و خانم‌ها تفاوت داشته باشد، اما دست‌کم رشته‌های علمی به توانایی بدنی افراد کاری ندارد. بنابراین برخی از منتقدان می‌گویند در حوزه‌های علمی و کلا موضوعاتی که با فکر و اندیشه ربط دارد، چندان نباید تفکیک و تمایز جنسیتی را اعمال کرد.

بله، از این دیدگاه سخن منتقدان هم تا حدودی درست است. ما خودمان بر این باوریم که در موضوعات علمی، جنسیت دخیل نیست. شاهدش هم این است که ما در داوری‌های خودمان، در دانشگاه‌ها درباره تره‌ایی که نوشته می‌شود و در داوری مقالات و موارد بسیاری از این دست، به جنسیت توجه نمی‌کنیم و اصلا مهم نیست که یک مرد آن را نوشته یا زن، اما درباره توانایی‌های جسمی و بدنی باید پذیرفت که توانایی‌های بدنی در برخی از شاخه‌های تخصصی در علوم یا مهندسی، ممکن است توانمندی فیزیکی مردان بیشتر باشد، ولی از طرف دیگر هم توانایی‌های هوشی زنان و دختران هم در برخی از موارد بیشتر است و

آمارهای علمی هم این موضوع را نشان داده است و به‌همین‌دلیل هم هست که دختران در برخی از موارد نسبت به پسران رشد بهتری دارند. یعنی درمجموع باید پذیرفت اگر پسران در برخی از موارد مانند توانایی بدنی از دختران جلوترند، دختران هم در برخی از موارد دیگر مانند هوش از پسران جلوترند. درمجموع نمی‌توان در علم تفکیک جنسیتی قائل شد. به همین دلیل هم در مواردی که قرار باشد پرونده فردی را از لحاظ علمی بررسی کنیم، موضوع زن یا مرد بودن صاحب پرونده اصلا مطرح نمی‌شود. در این‌گونه موارد فقط به کیفیت علمی پژوهش دقت می‌کنیم.

تفکیک این جایزه از بقیه جایزه‌ها، به این دلیل صورت گرفته است که به شکل ویژه از این زنان قدردانی شود. با توجه به محدودیت‌هایی که زنان در همه جنبه‌ها و مسیرهای زندگی دارند و در نتیجه دستیابی به مدارج بالای علمی برای زنان دشوار است، ولی برخی از این زنان توانستند جایگاه والایی در علم و پژوهش پیدا کنند و به همین دلیل لازم است به نحو شایسته‌ای از آنان تقدیر کرد

آقتدید هوش دختران از پسران بیشتر است. ولی دراین باره اتفاق نظر وجود ندارد.

من این موضوع را از متخصصان روان‌شناسی و روان‌پزشکی شنیدم. مضاف بر اینکه هوش انواع متعددی دارد و برخی از دختران در برخی از انواع هوش، از برخی از پسران بالاترند یا هوش‌شان بیشتر است.

در برخی از کشورها، برای خانم‌ها جایزه علمی ویژه‌ای اختصاص داده‌اند مثلا در رشته ریاضی یا فیزیک، اما نکته‌اش این است که آن جایزه فقط در یک رشته خاص اهدا می‌شود، اما جایزه زنان در علم طیف بسیار گسترده‌ای را دربر می‌گرفت و از علوم انسانی تا علوم پایه، پزشکی، هنر و... یعنی تفکیک رشته‌ای در آن صورت نگرفته بود. به نظر شما بهتر نبود این جایزه را تفکیک می‌کردند.

گستره

درباره «جایزه زنان در علم» فرصتی برای ماندگاری

نگار کریمیان

ایده اولیه «جایزه زنان در علم»، حدود سه سال پیش در کارگروه زنان و علم انجمن ترویج علم ایران شکل گرفت. هدف این بود که بانوانی که در جامعه علمی تأثیرگذارند و علم و دانش خود را در اختیار عموم مردم می‌گذارند، به جامعه معرفی شده و از آنان تقدیر شود. زمانی که خانم دکتر «الهه حجازی» به‌عنوان مشاور وزیر در امور زنان و خانواده وزارت علوم منصوب شد، ایده برگزاری جایزه زنان در علم از سوی خانم دکتر «اکرم قدیمی» در شورای سیاست‌گذاری زنان و خانواده وزارت علوم مطرح شد و مورد توجه قرار گرفت. این ایده با وزیر نیز در میان گذاشته شد که وی از این طرح استقبال کرد. بنابراین چند جلسه از شورای سیاست‌گذاری زنان و خانواده وزارتخانه، به تدوین شیوه‌نامه و چگونگی اجرایی‌شدن این شیوه‌نامه اختصاص یافت. می‌توان گفت جایزه زنان در علم، ثمره سه سال فکر، ایده و اندیشه بوده است. هدف از جایزه زنان در علم، شناسایی، معرفی، تشویق و حمایت از زنان پژوهشگر تأثیرگذار در پیشبرد علم، پژوهش و ارتقای نقش زنان پژوهشگر در شاخص‌های توسعه علمی و پژوهشی کشور است. خوشبختانه از این جایزه استقبال خوبی‌شود و بانوان هیئت علمی از سراسر کشور در این فراخوان شرکت کردند.

در این جایزه استقبال خوبی‌شود و بانوان هیئت علمی از سراسر کشور در این فراخوان شرکت کردند. شخص وزیر نیز ریاست شورای سیاست‌گذاری جایزه را عهده‌دار شد و خانم دکتر «الهه حجازی» به‌عنوان دبیر علمی جایزه و سرکار خانم دکتر «اکرم قدیمی» به‌عنوان دبیر اجرایی جایزه منصوب شدند. شورای سیاست‌گذاری علمی جایزه از افراد صاحب‌نام در حوزه‌های مختلف علمی کشور تشکیل شد. این شورا، به صورت مرتب، روند اجرایی جایزه را بررسی و شاخص‌هایی برای سنجش و ارزیابی فعالیت‌های نامزدهای جایزه تهیه کرد تا امکان رقابت سالم و سازنده میان شرکت‌کنندگان فراهم شود. به پاس قدردانی از زحمات اندیشمند فرهیخته، شادروان سرکار خانم دکتر «مریم میرزاخانی»، جایزه بخش جوان جایزه زنان در علم در تمام گروه‌های یک چهره برجسته علمی نام‌گذاری شده است. در شورای سیاست‌گذاری علمی تصویب شد جایزه به صورت دوسالانه برگزار شود و اما نکته شایان توجه، شاخص‌های مورد بررسی است که شامل سه بخش انتشارات، طرح‌های پژوهشی و فناوریانه و فعالیت‌های توسعه و ترویج علم می‌شد. شرکت‌کنندگان از اولین دوره جایزه، بر اساس گروه‌های تخصصی علوم پایه، علوم پایه پزشکی، فنی و مهندسی، علوم انسانی، کشاورزی و منابع طبیعی و هنر، تفکیک و شورای داوری مرکب از استادان رشته‌های مرتبط تشکیل شد. برای آنکه خطای انسانی در انتخاب برگزیدگان وجود نداشته باشد، پرونده‌ها بیش از یک‌بار، به هیئت داوران فارغ از هرگونه سوگیری مورد ارزیابی قرار گرفتند. با اینکه بانوان حدود ۱۷ درصد از اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها، مراکز آموزشی و پژوهشی را تشکیل می‌دهند، اما در میان آنان چهره‌هایی وجود دارند که در حوزه‌های علمی و پژوهشی در سطح بین‌المللی شناخته شده‌اند. بنابراین جایزه زنان در علم فرصتی است برای معرفی این بانوان شایسته که با وجود محدودیت‌ها، توانسته‌اند در عرصه‌های داخلی و بین‌المللی موفق عمل کنند و توانمندی‌های خود را به منصفه ظهور برسانند. این جایزه می‌تواند اولین گامی باشد تا ما نیز در سطح ملی به ارزشمندی جایگاه علمی بانوان بیشتر واقف باشیم. امید است جایزه زنان در علم، همانند جایزه فیلدز و نوبل در یک ساختار غیردولتی به کارش ادامه دهد و بنیادی مستقل، فارغ از هرگونه گرایش سیاسی برای استمرار این جایزه تأسیس شود.

رودردرو

آینده جایزه «زنان در علم» در گفت‌وگو با دکتر «الهه حجازی» همه برندگان الگو هستند

فاطمه کاظمی

جایزه، گفت‌وگو کردیم تا از برنامه‌های آینده آن باخبر شویم.

آیا چه ضرورتی برای اختصاص جایزه‌ای ویژه به بانوان دانشمند و پژوهشگر احساس می‌شد که جایزه «زنان در علم» پایه‌گذاری شد؟
دلایل اختصاص چنین جایزه‌ای زیاد بود؛ اول اینکه متولی چنین جایزه‌ای، امور زنان و خانواده وزارت علوم بود، اما دلیل اصلی این بود که ما در بررسی‌های خود به این نتیجه رسیدیم که در رقابت‌های علمی، جمعیت ۱۷ درصدی بانوان پژوهشگر و استادان دانشگاه نمی‌توانست به شکل شایسته‌ای در برابر جمعیت ۸۳ درصدی آقایان، توانمندی‌های علمی خود را عرضه کند. می‌دانیم خانم‌ها در سطح دانشگاه‌ها و موسسات پژوهشی، فعالیت‌های علمی بسیاری انجام دادند، اما متأسفانه این دستاوردها به‌خوبی دیده نشد و از آنها تقدیر نکردند. به همین دلیل تصمیم گرفتیم جایزه ویژه‌ای را خاص زنان دانشمند پایه‌گذاری کنیم تا شناسایی و معرفی فعالیت‌های علمی زنان در سطح جامعه به نحو شایسته‌ای صورت گیرد. به نظر ما این کار می‌تواند نقش بسیار خوبی در معرفی نقش زنان در توسعه علمی کشور داشته باشد.

آین جایزه در سال اول در سطح ملی برگزار شد. آیا این امکان وجود دارد که در سال‌های بعد در سطح منطقه‌ای و بین‌المللی برگزار شود؟

چون در سال اول دایره فعالیت‌های ما چندان گسترده نبود، به این نتیجه رسیدیم که این جایزه را در سطح ملی برگزار کنیم، اما در شورای سیاست‌گذاری علمی هم به این نتیجه رسیدیم که این جایزه را باید به‌تدریج در سطح منطقه و در سال‌های بعد در سطح بین‌المللی برگزار کنیم، مشخص است جایزه‌هایی که در سطح منطقه‌ای و بین‌المللی برگزار می‌شوند، سازوکارهای خاص خودشان را دارند، به همین دلیل، با توجه به شرایطی که ما داشتیم، تصمیم گرفتیم چندمدالی این جایزه در سطح ملی برگزار شود و بتوانیم حمایت بنیاد نخبگان را جلب کنیم تا بعد برویم به سمت فعالیت‌های منطقه‌ای و بین‌المللی. خوشبختانه چون کمیسیون ملی یونسکو هم در شورای سیاست‌گذاری حضور دارد، پیشنهاد منطقه‌ای‌شدن این جایزه را مطرح کرد. ما هم سعی می‌کنیم به‌تدریج به سمت گسترش فعالیت‌های خود از ملی به سمت منطقه‌ای و بین‌المللی حرکت کنیم.

آیا شما برای گروه برگزیدگان زیر ۴۰ سال، جایزه‌ای به نام میرزاخانی را اهدا می‌کنید. آیا بهتر نبود که جایزه «زنان در علم» به این نام خوانده می‌شد؟ چون به‌نوعی تقدیر از این خانم دانشمند محسوب می‌شد.

در این زمینه باید به چند نکته توجه کرد؛ اول اینکه همان‌طور که قبلا هم گفته شد، ایده این جایزه در آبان ۹۵ مطرح شد. ما جایزه «زنان در علم» را با اسم خاصی مطرح نکردیم زیرا در سطح کشور زنان فرهیخته زیادی داریم و به نظر می‌رسد انتخاب یک اسم برای یک جایزه، نادیده‌گرفتن زحمات زنان دیگر است، اما باین‌همه پس از فوت خانم میرزاخانی به این نتیجه رسیدیم که بخشی را به‌عنوان بخش جوان با نام خانم میرزاخانی در نظر بگیریم زیرا خانم میرزاخانی یک الگو است. هدف ما این است که این الگورا به جامعه معرفی کنیم، ما هم امیدواریم که با حمایت از دانشمندان جوان، آنها هم به الگوهای دیگری در جامعه تبدیل شوند.

آیا چرا این جایزه، دو سال یک‌بار اهدا می‌شود؟

در فعالیت‌های علمی، کارهای یک‌ساله معمولا به جواب نمی‌رسند، در یک‌سال نه می‌توان مقاله نوشت، نه می‌توان کار پژوهشی کرد و نه شرکتی را تأسیس کرد. بسیاری از این کارها حداقل به دو سال زمان نیاز دارند. به‌همین‌دلیل به نظرمان رسید که اگر ما بخواهیم این جایزه را سالانه اهدا کنیم، کم‌کم پرونده‌هایی که به ما می‌رسند، کیفیتشان را از دست می‌دهند و سطح این جایزه پایین می‌آید، ولی اگر اهدای جایزه دوسالانه باشد، فایالتی را که همکار ما در دانشگاهی آغاز کرده است، می‌تواند به سراجامی برساند و با دستاوردهای بیشتری وارد این رقابت شود. به‌همین‌دلیل ترجیح دادیم این رقابت را دوسالانه برگزار کنیم، هدف اصلی ما این است کیفیت پرونده‌هایی که دریافت می‌کنیم، ارتقا یابد. ما سعی خواهیم با سالانه‌شدن این جایزه، پرونده‌ها حالت تکرار داشته باشند یا کیفیتشان کم شود. با توجه به اینکه فعالیت‌های علمی زودبازده نیستند و زمان‌بر هستند، به نظر می‌رسد که دو سال، زمان مناسبی است.

آیا باتاث اهدای این جایزه در دانشگاه‌ها و مجامع پژوهشی به چه صورتی بود؟

به نظر من که باتاث بسیار خوبی داشت. هدف ما این است همکاران ما که بسیار تلاش کرده بودند و در نهایت هم پس از سال‌ها پژوهش برنده جایزه شدند، دست‌کم در دانشگاه‌های خودشان شناخته شوند که خوشبختانه این اتفاق روی داد و دانشگاه‌ها و همکاران برندگان از آنان تقدیر کردند. خوشبختانه اهدای این جایزه جریانی را به وجود آورد و نشان داد که زنان می‌توانند در عرصه‌های علمی بسیار تأثیرگذار باشند.

آیا برای بهترشدن کیفیت این برنامه در سال‌های بعد، چه برنامه‌هایی دارید؟

ما در شروع کارمان هم به این نتیجه رسیدیم که اگر بخواهیم این کار تداوم داشته باشد و کیفیت آن هم بهتر شود، باید بنیادی غیردولتی تأسیس شود که ویژگی‌های مردم‌نهاد داشته باشد و متولی این جایزه شود. افرادی مانند برگزارکنندگان اولین دوره این جایزه، برندگان این جایزه و دیگر پژوهشگران و دانشگاهیان، می‌توانند از اعضای این نهاد شوند. اگر چنین نهادی تشکیل شود، این جایزه می‌تواند تداوم داشته باشد. امیدواریم این بنیاد تشکیل شود و برندگان و دیگران هم کمک کنند تا این بنیاد شکل بگیرد.

آیا سخن پایانی؟

الان که پژوهشگران برجسته ما معرفی شده‌اند، زمان آن است که معاونت فناوری ریاست‌جمهوری هم اعتباراتی را به این افراد اختصاص دهد و آنها را به معاونت‌های تصمیم‌گیرنده معرفی کند تا از ظرفیت‌های این افراد بیشتر‌وبیشتر استفاده شود. روی سخن آخر من با جناب آقای «روحانی»، رئیس‌جمهور محترم، است: حال که ما زنان پژوهشگر و دانشمندان برجسته‌ای را به شما شناسانیدم، وقت آن است که شما هم درمقابل، تسهیلاتی را برای این برگزیدگان اختصاص دهید.